

حانیه قاسمیان خبرنگار گروه جهان‌شهر

در آخرین حمله اسرائیل به لبنان، نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد (یونیتف) مستقر در این کشور چندین بار هدف حملات قرار گرفتند. ارتش اسرائیل مقرها و مواضع یونیتف در جنوب لبنان را هدف قرارداد و س‌سازمان ملل اعلام کرد که حمله‌ها «واضحاً عمدی» بوده است. در حالی که یونیتف خود تحت آتش قرار گرفته بود، جمعیت غیرنظامی لبنان نیز هدف حملات بی‌رحمانه اسرائیل قرار گرفت. از اکتبر ۲۰۲۳ بیش از ۳۸۰۰ نفر کشته شدند، از جمله بیش از ۲۰۰ کودک، و بیش از ۱۵۴۰۰ نفر نیز زخمی شدند.

در حالی که جنگ جدید اسرائیل علیه لبنان اثرات دردتناکی به همراه داشته، یونیتف به وضوح در انجام مأموریت خود برای «حفظ صلح» شکست خورده است. این نیرو قادر به جلوگیری از تجاوزات اسرائیل نبوده و کار چندانی برای کمک بسه مقامات لبنانی در حفظ کنترل بر مناطق جنوبی و محافظت از جمعیت غیرنظامی انجام نداده است. این شکست، سوالات مهمی را درباره ضرورت حضور مستمر یونیتف در لبنان، به ویژه پس از آتش بس جدید اعلام شده در ۲۶ نوامبر، مطرح می کند.

شکست در حفاظت

یونیتفل یکی از بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین مأموریت‌های حفظ صلح در جهان است. این نیرو در مارس ۱۹۷۸ توسط قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل ۴۲۵ و ۴۲۶ به منظور تأیید خروج اسرائیل از جنوب لبنان؛ بازگرداندن صلح و امنیت؛ و کمک به دولت لبنان در بازبس گیری کنترل بر این منطقه ایجاد شد.

اگرچه یونیتف موظف به حفاظت از جمعیت غیرنظامی بود و حق استفاده از سلاح برای دفاع از خود را داشت، اما مجاز به استفاده از نیرو برای انجام مأموریت خود نبود. در طول تاریخ خود، نیروهای یونیتف هیچ‌گاه به طور مستقیم در برابر حملات واکنش اسرائیل واکنش نشان نداده و آتش مقابله‌ای به سمت اسرائیل نکرده‌اند.

پس از جنگ ۲۰۰۶، نیروی یونیتف از ۲۰۰۰ به ۱۵۰۰۰ سرباز افزایش یافت و مأموریت آن گسترش یافت تا شامل خلع سلاح تمام نهاد‌های غیر دولتی در لبنان شود. با توجه به اینکه حزب الله همچنان به سلاح دسترسی دارد، واضح است که یونیتف در اجرای این بخش از مأموریت خود ناکام مانده است.

عدم توانایی یونیتف در محافظت از خود، چه برسد به محافظت از غیرنظامیان لبنانی در برابر تجاوزات اسرائیل، عواقب مرگباری در طول سال‌ها داشته است. در سال ۱۹۸۷، یک تانک اسرائیلی به یک پست دیده‌بانی یونیتف شلیک کرد و یک سرباز ایرلندی را کشت، که ارتش ایرلند آن را حمله عمدی تلقی کرد.

در طول حمله اسرائیل به جنوب لبنان در سال ۱۹۹۶، ارتش اسرائیل پایگاه یک گردان یونیتف را در قانا هدف قرار داد و بیش از ۱۰۰ غیرنظامی، از جمله حداقل ۳۷ کودک و چهار سرباز یونیتف را کشت. حدود ۸۰۰ غیرنظامی برای پناهندگی به این پایگاه پناه برده بودند و امیدوار بودند که تحت حفاظت یونیتف از حملات اسرائیل در امان بمانند. خشم بین‌المللی از این کشتار باعث شد که اسرائیل حمله خود به لبنان را متوقف کند. با این حال، بسیاری از کشورهای شرکت‌کننده در ارسال نیرو همچنان به ارسال سرباز به جنوب لبنان ادامه دادند و روابط عادی خود را با اسرائیل حفظ کردند. ده سال بعد، در جنگ ژوئیه ۲۰۰۶ بین حزب‌الله و اسرائیل، یونیتف دوباره هدف حمله مستقیم اسرائیل قرار گرفت. طبق گزارش کمیسیون

چگونه و چرا یونیتف نتوانست «صلح» را در لبنان حفظ کند

تحقیقاتی لبنان، در طول ۳۴ روز جنگ، مواضع یونیتف ۳۰ بار هدف قرار گرفت و تمامی این حملات غیر موجه بودند. یکی از این حوادث حمله هوایی اسرائیل به پایگاه یونیتف در النخیم بود که چهار ناظر غیر مسلح یونیتف را کشت.

در سال‌های منتهی به ۲۰۲۳، اسرانیل به طور مداوم یونیتف را شیطان‌سازی کرده و آن را متهم به همکاری با حزب‌الله، پوشاندن توتل‌ها و مسیرهای آن و نادیده گرفتن حرکت سلاح‌ها کرده است. از طریق چنین حملاتی، اسرائیل قصد داشت مشروعیت یونیتف را زیر سوال ببرد و بهانه‌ای برای حملات خشونت‌آمیز بیشتر فراهم کند.

کشورهای تأمین‌کننده نیروهای یونیتف زمان کافی داشتند تا خطراتی که سربازان خود را در معرض آن قرار می‌دهند، مجدداً ارزیابی کنند. به جای اینکه اسرائیل را به خاطر خشونت‌هایش مسئول بدانند، آن‌ها همچنان سربازان خود را در معرض آتش قرار دادند.

رابطه پیچیده با جمعیت محلی

از آنجا که یونیتف نتوانست از غیرنظامیان در برابر تجاوزات اسرائیل محافظت کند، جوامع محلی در جنوب لبنان گاهی روابط ناپایداری با این نیرو برقرار کرده‌اند. این دینامیک‌ها تا حدی به ملیت یک گردان خاص و مذهب جامعه‌ای که در آن مستقر شده بستگی دارد. نیروهای اروپایی به‌ویژه توسط جمعیت شیعه که بدترین وضعیت را از نظر اشغال و خشونت اسرائیل متحمل شده‌اند و عدم فعالیت یونیتف را در ارانه حفاظت مشاهده کرده‌اند، به عنوان جاسوس‌سان اسرائیل تلقی شده‌اند. قابل توجه است که یونیتف در مقایسه با دیگر مأموریت‌های صلح‌بانی، بالاترین تعداد سربازان اروپایی را دارد. تقریباً ۴۰ درصد از نیروهای یونیتف از کشورهای اروپایی مانند ایتالیا، فرانسه و اسپانیا هستند.

در سال‌های زیادی که به جنوب سفر کرده‌ام، بارها به من گفته شده است که «دللیلی برای مطالعه یونیتف وجود ندارد زیرا آنها واضحاً سلاح اسرائیل یا جاسوسان هستند.»

«تازمانی که اسرائیل در آنجا وجود دارد، آنها هم در اینجا خواهند بود» یک کارگر لبنانی که در یونیتف مشغول به کار است به من گفت. بسیاری این احساس را دارند و از خود می‌پرسند: اگر یونیتف نتوانسته اهداف خود را محقق کند، چرا همچنان در جنوب مستقر است؟ بخشی از دلیل

قاره سبز شکننده‌تر از قبل در مقابل دونالد ترامپ ایستاده است

اروپا در وضعیت پسا جنگ جهانی

فاطمه بریمانی

خبرنگار

۷ دسامبر فرانسه میزبان اولین سفر دونالد ترامپ رئیس جمهور منتخب ایالات‌متحده در کاخ الیزه بود که به جهت حضور در مراسم بازگشایی کلیسای تاریخی نوتردام پنج‌سال پس از آتش سوزی، به آن کشور رفت. آنچه رسانه‌ها از اخبار این دیدار و میهمانی فرانسه پوشش داده‌اند تنها تصویری بر ساخته‌شده از وضعیت فرانسه است؛ در حالی‌که زیر پوست پاریس اتفاقات دیگری در جریان است.

دولت فرانسه پس از رأی عدم‌اعتماد به نخست‌وزیر میشل برنیر و برکناری دولت اوسقوتو کرد. این خبری بود که طی روزهای اخیر توجهات زیادی در رسانه‌های جریان اصلی به‌ویژه رسانه‌های اروپایی به خود جلب کرد. آنچه در فرانسه رقم خورده، به بحرانی سیاسی برای امانوئل، مکرون رئیس‌جمهور این کشور تبدیل شده است. دولت برنیر نخستین دولتی است که در بیش از ۶۰ سال گذشته به‌دلیل چنین رأی و نظری از جانب مجلس برکنار می‌شود و اگر بخواهیم دلیل این رأی را ریشه‌یابی کنیم، به کشمکش‌ها بر سر بودجه سال آینده در فرانسه می‌رسیم.

برنیر که پیش‌تر مذاکره‌کننده برگزیت بود و در ماه سپتامبر از سوی مکرون به سمت نخست‌وزیری منصوب شد، با طرح لایحه بودجه خود در مجلس ملی میان نمایندگان تفرقه انداخت. پس از آن‌که اکثریت ۳۳۱ نفر از نمایندگان از طرح او حمایت کردند، مخالفان به‌دلیل سوءاستفاده برنیر از قدرت و اختیاراتش برای تصویب این طرح دست به اعتراض زدند. نکته قابل‌تأمل در این اتفاق، فضایی است که بر مجلس فرانسه حاکم شده است. مجلس ملی فرانسه، خانه‌ای با جایگاه پایین‌تر از پارلمان فرانسه است که با توجه به حضور سه طیف متفاوت میانه‌رو‌های موافق یا متحد مکرون، ائتلاف چپ‌گرای جبهه مردمی و راست‌های رادیکال جبهه ملی، دانما در تفرقه به‌سر می‌پرند و هیچ‌یک از احزاب از اکثریت برخوردار نیستند. در مجلس ملی عموماً گروه‌ها یا یکدیگر مخالفند اما درخصوص رأی عدم‌اعتماد به برنیر هر دو بولوک مخالف، علیه برنیر با یکدیگر متحد شدند و او را

به‌دلیل سوءاستفاده از جایگاهش برای تحمیل سیاست‌های ریاضتی و ناتوانی در رسیدگی به نیازهای شهر وندان مورد انتقاد قرار دادند. باید به این مسئله توجه داشت‌که در شرایط فعلی هر نخست‌وزیر جدیدی که به‌جای برنیر انتخاب شود، مجدداً با چالش‌هایی که او در تصویب لوایحش ازجمله بودجه ۲۰۲۵ فرانسه دست‌وپنجه نرم

این بی‌اعتمادی این است که برخی از گردان‌های یونیتف از کمک‌های بشردوستانه برای نفوذ به جوامع محلی استفاده کرده‌اند. با توجه به ویرانی‌هایی که اسرائیل مکرراً بر جنوب لبنان وارد کرده و همچنین بی‌توجهی دولت مرکزی در بیروت، روستاها و شهرها برای بازسازی و توسعه خود با مشکل مواجه شده‌اند. پس از جنگ ۲۰۰۶، یونیتف شروع به اجرای پروژه‌های اثر فوری سریع (QIPs) کرد که کمک‌های بسیار مورد نیاز را به این جوامع ارائه داد. اما برخی از این ابتکارات باعث ایجاد ناراحتی بیشتر شدند زیرا مشروط به انجام برخی از اقدامات بودند.

برای مثال، در روستاها و شهرهایی که شهردار به‌طور علنی از مقاومت حمایت می‌کند، چنین کمکی دریافت نمی‌شد؛ همین‌طور برای مؤسسات عمومی مانند مدارس. وقتی جوامع کمک‌های QIP را دریافت می‌کنند، از آن‌ها خواسته می‌شود که «سپاسگزار» باشند و اجازه دهند یونیتف دسترسی بیشتری برای انجام نظارت در مناطشان داشته باشد. در سال ۲۰۲۳، من در یک ویداد که توسط یونیتف برگزار شده بود به مناسبت اهدای پتل‌های خورشیدی از سوی یک گردان ایتالیایی به یک روستا در خارج از صور برگزار شد، حضور داشتم و توانستم برخی از تعاملات یونیتف با مردم محلی را از نزدیک مشاهده کنم.

ما، شرکت‌کنندگان، نوشیدنی و کوکی دریافت کردیم و سپس از ما خواسته شد که در دیف‌های مرتب صندلی‌ها بنشینیم. برای بر کردن صندلی‌های جلو چندین بار مجبور شدیم جابجا شویم. سربازان مسلح در اطراف ما ایستاده بودند و دوربین‌ها در چهره‌مان بود، در حال ضبط جشن. یک ژنرال ایتالیایی به زبان ایتالیایی سخنرانی کرد و مترجم عربی ترجمه کرد. در سخنرانی‌اش از خداوند، پیامبر محمد (ص) و امام علی یاد کرد و به حاضران یادآوری کرد که هر یک از آنها به آنها اهمیت قدردانی را آموخته‌اند.

هر بار که او ذکر می‌کرد، جمعیت به دعا می‌پرداختند.

پس از پایان مراسم، مردان روستا برای گرفتن عکس جمع شدند. هیچ یک از اهالی روستا به‌ویژه برای پتل‌های خورشیدی اهدایی از سوی یونیتف به شهرداری روستا هیجان‌زده یا قدردان به نظر نمی‌رسیدند. اگرچه این پتل‌ها بدون شک مفید بودند، اما همچنین به یونیتفل اجازه می‌دادند تا بهتر به گشت‌زنی و نظارت بر جاده‌ها بپردازد.

یکی دیگر از پروژه‌های QIP مشروطی که من با آن روبه‌رو شدم توسط یک گردان فرانسوی در یک مدرسه در یک روستای نزدیک صور انجام شد.

مدریس مدرسه به من گفت که دو شرط برای کمک فرانسوی‌ها به تعمیرات مدرسه وجود دارد: رهبری مدرسه نباید ارتباطی با گروه‌های مسلح داشته باشد و باید اجازه دهد یونیتفل وارد مدرسه شده و نظارت کند و دوره‌های خود را تدریس کند.

در حالسی که برخی از دروس کلاس‌های یونیتفل قرار بود بر روی زبان‌های خارجی تمرکز کنند، برخی دیگر بی‌ضرر نبودند. در یکی از دوره‌ها، سربازان فرانسوی به دانش‌آموزان مسلمان مدرسه ابتدایی درباره برادری بین تمام ادیان توحیدی صحبت کردند و بر پیوند مذهبی بین یهودیان و مسلمانان تأکید کردند. دخالت یونیتفل در برنامه درسی تلاش داشت تا مبارزه لبنان و اسرائیل را به‌عنوان یک مسئله سوءتفاهم مذهبی به تصویر بکشد، نه مسئله‌ای از مقاومت و اشغال.

مدریس مدرسه، که به‌وضوح از دخالت یونیتفل ناراحت بود، به من گفت: «من راه‌هایی پیدا می‌کنم تا از آنها بخواهم که به طور مرتب وارد مدرسه نشوند، چون نمی‌توانم به آنها بگویم نه. من بهانه‌هایی می‌آورم، می‌گویم که برنامه ما اجازه نمی‌دهد، که ما خیلی مشغولیم … هر چیزی که بتوانم پیدا کنم.» این دینامیک‌ها که من در طول تحقیقات میدانی خود مشاهده کردم، احتمالاً تنها دستاورد یونیتفل از زمان تأسیس آن در سال ۱۹۷۸ را نشان می‌دهد: آن توانسته است به یک نهاد شبه‌حکومتی تبدیل شود که از کمک‌های بشردوستانه برای سرکوب جمعیت‌های غیرنظامی استفاده کند.

نیروهای حافظ صلح یونیتفل در آینده

نیروهای حافظ صلح یونیتف به وضوح نه اعتمادی از سوی مردم محلی لبنان دارند و نه احترام مقامات اسرائیلی را جلب کرده‌اند. این نیرویک نیروی حافظ صلح است که نتوانسته از غیرنظامیان محافظت کند و از خشونت جلوگیری نماید. در حال حاضر آتش بس جدیدی اعلام شده که تمرکز آن بر اجرای قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد و حفظ منطقه بین مرز با

اسرائیل و رودخانه لیتانی از حضور حزب‌الله خواهد بود.

این به معنای آن است‌که احتمالاً مأموریت یونیتفل گسترش خواهد یافت، همچنین تأمین مالی و تعداد نیروهای اعزامی آن نیز افزایش خواهد یافت. با این حال، چنین تغییراتی بعید است‌که این نیرو را به یک نیروی حافظ صلح مؤثرتر تبدیل کند.

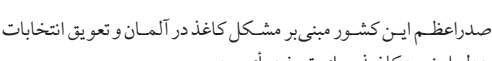
چرا که یونیتف همچنان ناتوان از محافظت از مردم لبنان در برابر تجاوزات اسرائیل خواهد بود. برقراری صلح در لبنان غیر ممکن است، زیرا در سایه اشغال هیچ صلحی وجود ندارد.

لبنان نمی‌تواند به صلح دست یابد در حالی که اسرائیل همچنان حاکمیت آن را تقصص کرده و به غیرنظامیان آن حمله می‌کند. تنها یک راه‌حل عادلانه برای مسئله فلسطین، رعایت حقوق فلسطینی‌ها و احترام به حاکمیت لبنان، سوریه، مصر و اردن می‌تواند به صلح منتهی شود. نخبگان سیاسی اسرائیل به وضوح اعلام کرده‌اند که هر کاری خواهند کرد تا از رسیدن به صلح در لبنان و دیگر نقاط جلوگیری کنند. پس چه باید کرد؟

این آتش‌بس جدید می‌تواند فرصتی برای بازنگری در تلاش‌های «حافظ صلح» در لبنان باشد. اگر مأموریت یونیتفل نتواند گسترش یابد تا از غیرنظامیان لبنانی محافظت کند، آنگاه کشورهای مشارکت‌کننده در نیرو‌ها، به ویژه کشورهای اروپایی که نفوذ سیاسی بیشتری با اسرائیل دارند، باید اسرائیل را در قبال نقض‌ها و جنایاتش مسئول بدانند. آنها باید روابط دیپلماتیک و تجاری خود با دولت اسرائیل را که نیروهای حافظ صلح آن را هدف قرار داده و خواهند داد، بازنگری کنند.

پی‌نوشت

ایمان علی نویسنده مقاله دانشجویی دکتر ا در رسته انسان‌شناسی در دانشگاه کرنل آمریکا است. او در حوزه روابط بین‌الملل می‌نویسد.

صدراعظم این‌ کشور مبنی بر مشکل کاغذ در آلمان و تعویق انتخابات

به‌دلیل نبود کاغذ برای تعرفه رأی بود.

اگر آلمان را نمای اقتصادی و فرانسه را نمای فرهنگی کشورهای اروپایی ببینیم، انگلیس نمای سیاسی از کشورهای اروپایی برشمرده می‌شود. انگلیس که با برگزاریت از اتحادیه اروپا خارج شد، در وضعیت فعلی در رسانه‌های خود اخبار و دیدگاه‌های متعددی را مبنی بر نزدیکی هرچه بیشتر این کشور به اتحادیه اروپا منتشر می‌کند؛ چراکه انگلیس به‌خوبی می‌داند با روی کار آمدن ترامپ در کاخ سفید آنچه به کشورهای اروپایی می‌گذرد، بسیار اسفناک خواهد بود و با توجه به ریشه‌های اختلاف و شکاف در میان کشورهای اروپایی منفعت انگلیس در آن است که در چهارسال آینده روابط خود را با اتحادیه اروپا بهبود ببخشد شاید از این طریق بتوانند راهبردهای مدنظرش را دنبال کند.

ضربه مهلک ترامپ بر پیکره بی‌جهان اروپا

روزنامه گاردین پس از پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات ۲۰۲۴ طی گزارشی، آنچه را برای اتحادیه اروپا و کشورهای اروپایی پس از روی کار آمدن ترامپ رقم خواهد خورد «فاجعه» نامید. با توجه به تجربه تاریخی کشورهای اروپایی در سال‌های ریاست جمهوری ترامپ از ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۱ و وضع تعرفه‌های سنگین آمریکا علیه اروپا هراس از روی کار آمدن مجدد سیاست‌های ترامپ بدبهی است. ترامپ از بهمن‌ماه در کاخ سفید بر کرسی ریاست جمهوری ایالات‌متحده تکیه خواهد زد. وضعی که الان اروپا در مواجهه با آمریکا دارد مشابه چیزی است که پس از جنگ جهانی دوم رقم خورده‌بود. پس از جنگ جهانی دوم، زمانی که تمامی زیرساخت‌های اروپا از بین رفت، ایالات‌متحده با اعطای وام‌های بلاعوض به کشورهای اروپایی، قوانین و نفوذ خود را به اروپا تحمیل کرد. به همین دلیل اروپا تبدیل به بخشی از راهبردهای بین‌المللی ایالات‌متحده در نظام جهانی شد. با تقویت زیرساخت‌ها و توجه هرچه بیشتر به رشد اقتصادی، اروپا درصدد آن برآمد تا وابستگی خود را در حوزه‌های متعدد اقتصادی، اجتماعی و نظامی – امنیتی نسبت به آمریکا به حداقل برساند. حالا با بازگشت ترامپ به عرصه قدرت در ایالات‌متحده و سیاستی که اعتنایی به همکاری با او را ندارند و معتقد است اروپا باید هزینه خدماتی را پرداخت کند که پیش‌تر از آمریکا گرفته‌است، به‌منظر می‌رسد اروپای جدید یک اروپای بازگشته به دوران پسا جنگ جهانی است. اروپایی وابسته، غیر مستقل و شکننده در برابر سیاست‌ها و راهبردهای ایالات‌متحده آمریکا با احتمال این تصویری است که طی چهارسال آینده بیشتر و با مصادیق متعددی در اروپا شاهد آن خواهیم بود.